สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ในการพัฒนาฐานข้อมูลคลังข้อสอบ มหาวิทยาลัยเจ้าพระยามีการทำการทดสอบและประเมินผลการใช้งานระบบกับผู้ใช้งานจำนวน 30 คน พบว่าผู้ใช้งานมีความคิดเห็นว่าโปรแกรมฐานข้อมูลคลังข้อสอบที่ได้มีการพัฒนาขึ้น สามารถนำไปใช้งานได้จริง เป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้งานในการทำงานและสามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้งานได้เป็นอย่างดี ระบบฐานข้อมูลคลังข้อสอบ มีการออกแบบให้มีการใช้งานแบบมีโครงสร้าง ซึ่งผู้ใช้งานสามารถเลือกใช้งานได้ตามตัวเลือกที่ได้กำหนดไว้ และสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ตามระดับสิทธิในการเข้าถึงข้อมูล โดยมีการออกแบบหน้าจอให้ง่ายต่อการใช้งานและคำนึงถึงการใช้งานของผู้ใช้เป็นหลักผลจากการทดสอบการใช้งานจากผู้ใช้พบว่าผู้ใช้สามารถเรียนรู้และใช้งานโปรแกรมนี้ได้เป็นอย่างดีภายในเวลาเพียงเล็กน้อย และมีความพึงพอใจในการใช้งานของระบบเนื่องจากระบบช่วยให้การทำงานมีความสะดวกและรวดเร็วในการทำงานยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุโกศล วโนภาษาพิทักษ์ (2555) ที่ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาระบบการสอบและคลังข้อสอบแบบมีวงจรวิเคราะห์ข้อสอบอัตโนมัติ ซึ่งพบว่าระบบการสอบและคลังข้อสอบออนไลน์สามารถช่วยในการจัดการข้อมูลการสอบ และข้อมูลข้อสอบได้สะดวกและรวดเร็วขึ้น ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้งานมีความพึงพอใจเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก

ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า ระบบฐานข้อมูลคลังข้อสอบที่พัฒนาขึ้นเป็นระบบที่ง่ายต่อการใช้งาน และสามารถนำไปใช้ในการจัดการคลังข้อสอบได้ในระดับมาก

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาให้คำปรึกษาและช่วยแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ อย่างดียิ่งจากบุคคลหลายๆฝ่าย ซึ่งทำให้ผู้วิจัยได้รับแนวทางในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้และประสบการณ์อย่างกว้างขวาง ในการทำรายงานการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา ที่กรุณาอ่านเอกสารรายงานวิจัย ปรับปรุงเอกสารงานวิจัย แนะนำการวิเคราะห์ข้อมูล การเขียนรายงานการวิจัย และได้เสนอความคิดเห็นงานวิจัยเล่มนี้ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ รองอธิการบดีฝ่ายชุมชนสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา ให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงเอกสารงานวิจัยเล่มนี้ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ขอขอบพระคุณผู้บริหาร มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา ทุกท่าน ที่กรุณาให้ทุนสนับสนุนในการทำงานวิจัยครั้งนี้

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากรายงานการวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอบเป็นกตัญญูบูชาแด่ บิดา มารดา ตลอดจนครูอาจารย์ทุกท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอนผู้วิจัยจนได้มีวันนี้

เอกสารอ้างอิง

ฝ่ายวิชาการ มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา. (2557). คู่มืออาจารย์ฝ่ายวิชาการ.

กิตติ ภักดีวัฒนะกุล และจำลอง ครูอุตสาหะ. (2545). คัมภีร์ระบบฐานข้อมูล. กรุงเทพฯ: ไทยเจริญการพิมพ์.

กิตติภูมิ วรฉัตร. (2545). MySQL ถาม-ตอบ ครอบจักรวาล.กรุงเทพฯ : วิตตี้ กรุ๊ป.

ธนภัสสร์ อุดมพรมนตร พิทักษ์ แสงสิงห์ และสุภัทร สนธิพร. (2555). ระบบคลังข้อสอบ. ภาควิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

สุโกศล วโนภาษาพิทักษ์. (2555). การพัฒนาระบบการสอบและคลังข้อสอบแบบมีวงจรวิเคราะห์ข้อสอบอัตโนมัติ. วารสารวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม ปีที่ : 13 ฉบับที่ : 2

อนรรฆมนงค์ คุณมณี. (2553). Basic & workshops PHP + Ajax. กรุงเทพฯ : ไอดีซี พรีเมียร์.

โอภาส เอี่ยมสิริวงศ์. (2548). การวิเคราะห์และออกแบบระบบ. กรุงเทพฯ: ซี เอ็ดยูเคชั่น.

ผลการเสริมสร้างสมรรถนะการประเมินผลการเรียนรู้ของครูประถมศึกษา* โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน

RESULT OF A SCHOOL– BESED TRAINING TO ENHANCE LEARNING ASSESSMENT COMPETENCY OF ELEMENTARY TEACHERS

รวงทอง ถาพันธุ์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลการเสริมสร้างสมรรถนะการประเมินผลการเรียนรู้ของครูประถมศึกษา โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน กลุ่มตัวอย่างเป็นครูผู้สอนระดับประถมศึกษา จำนวน 22 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ หลักสูตรเสริมสร้างสมรรถนะการประเมินผลการเรียนรู้ แบบประเมินสมรรถนะด้านความรู้ แบบประเมินสมรรถนะด้านทักษะ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบ ที

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการศึกษาสมรรถนะการประเมินผลการเรียนรู้ พบว่า สมรรถนะด้านความรู้การประเมินผลการเรียนรู้ มีผลโดยรวมครูมีสมรรถนะอยู่ในระดับดีมาก มีคะแนนเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละ 76.36 คะแนนเฉลี่ยสมรรถนะด้านทักษะการประเมินผลการเรียนรู้ของเท่ากับ 12.75 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 84.98

2. ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับครูประถมศึกษา โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน พบว่า ผู้เข้ารับการพัฒนามีสมรรถนะการประเมินผลการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 79.79 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 65 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ : การเสริมสร้างสมรรถนะการประเมินผลการเรียนรู้ การฝึกอบรมโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน

ABSTRACT

The aim of research was to study result of a school-besed training to enhance learning assessment competency of elementary teachers. Sampling to 22 elementary teachers. The information was gathered by authentic observation and investigation at administrators and the teachers involved in the developing process. The tools used in this research were questionnaire and collected data record. The statistics for data analysis were percentage, mean, standard deviation, and t-test.

The results of the research were as following:

1. Knowledge competency was at high level with average score 76.36% and skill competency was at 84.98%

2. The result of learning assessment competency comparison for elementary teachers school base found that average score of the participant was at 79.79% which was 65% higher than standard at significant.

Keywords : Enhance Learning Assessment competency School – Besed Training

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้ให้ความสำคัญของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ว่าเป็นกระบวนการที่ให้ผู้สอนใช้พัฒนาคุณภาพผู้เรียน เพราะจะช่วยให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการความก้าวหน้า และความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน รวมทั้งข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ การวัดและประเมินผลระดับชั้นเรียนมีความสำคัญมากต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเพราะเป็นการวัด

* ผลงานวิจัยเพื่อการสนับสนุนหลักสูตรและการเรียนรู้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา

และประเมินผลที่มุ่งหาคำตอบว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้าด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ คุณธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์ อันเป็นผลเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หรือไม่เพียงใด ดังนั้นการวัดและประเมินจึงต้องใช้วิธีที่หลากหลาย เน้นการปฏิบัติให้สอดคล้องเหมาะสมกับสาระการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนและสามารถดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ควบคู่ไปในกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยประเมินความประพฤติ พฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรม และผลงานจากโครงงาน หรือแฟ้มสะสมงาน ผู้ใช้ผลการประเมินระดับชั้นเรียนที่สำคัญ คือ ตัวผู้เรียน ผู้สอน และพ่อแม่ผู้ปกครองจำเป็นต้องมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย วิธีการและค้นหาข้อมูล เกณฑ์ต่างๆ ที่จะทำให้สะท้อนเห็นภาพสัมฤทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้เรียนจะทราบระดับความก้าวหน้า ความสำเร็จของตน ครูผู้สอนจะเข้าใจความต้องการของผู้เรียนแต่ละคน แต่ละกลุ่ม สามารถให้คะแนนหรือจัดกลุ่มผู้เรียน รวมทั้งประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของตนเองได้ ขณะที่พ่อแม่ ผู้ปกครองจะได้ทราบความสำเร็จของผู้เรียน (สำนักทดสอบทางการศึกษา, 2555 : 24-25)

ที่ผ่านมาพบว่า มีปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินในระดับชั้นเรียน โดยครูผู้สอนมักแยกการเรียนการสอน และการวัดประเมินผลออกจากกัน ซึ่งแท้จริงแล้วการเรียนการสอนและการวัดประเมินผลควรดำเนินการไปด้วยกันและเป็นไปอย่างต่อเนื่อง มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันและเกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน รวมทั้งปัญหาที่ผู้สอนมักใช้แบบทดสอบแบบปรนัยวัดผลเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันว่าแบบทดสอบมีข้อจำกัดหลายประการในการใช้ประเมินผู้เรียน เนื่องจากแบบทดสอบที่สร้างขึ้นมักเป็นแบบทดสอบปรนัย วัดเพียงความรู้ความจำเป็นส่วนใหญ่ที่ไม่ครอบคลุมพฤติกรรมด้านของผู้เรียนแล้ว ยังไม่สามารถวัดกระบวนการคิดที่ซับซ้อนหรือการคิดระดับสูง การแก้ปัญหา กระบวนการเรียนรู้ ทักษะต่างๆ เช่น การพูด การเขียน การปฏิบัติ การสร้างสรรค์ และทักษะทางสังคมของผู้เรียนได้ ผลการประเมินผู้เรียนจึงไม่สามารถให้ภาพที่ครอบคลุมความสามารถทุกด้านได้อย่างชัดเจน (สมนึก นนธิจันทร์, 2544 : 73) สอดคล้องกับ ที่ สวาสดา ประวาลพฤกษ์ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2548 : 4-5) ที่พบว่าในช่วงปีการศึกษา 2546-2547 การวัดและประเมินผลในชั้นเรียนครูส่วนใหญ่ยังสับสนไม่มั่นใจในวิธีการปฏิบัติโดยเฉพาะเทคนิคการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง ทำให้การวัดและประเมินผู้เรียนไม่เป็นรูปธรรมที่ชัดเจน สำหรับปัญหาและอุปสรรคในการวัดประเมินผลผู้เรียนที่พบ ได้แก่ มีความสับสนในข่าวการเปลี่ยนแปลงระบบระเบียบวิธีปฏิบัติในกระบวนการประเมินการเรียนรู้จาก กระทรวงศึกษาธิการ เครื่องมือในการประเมินผลไม่มีคุณภาพในด้านความเที่ยงตรง เนื่องจากครูไม่เข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ซึ่งไม่ชัดเจนและมีมากเกินไป ขาดเครื่องมือในการวัดและประเมิน รวมถึงสอดคล้องกับ บุญส่ง ใหญ่โต (2552) ที่กล่าวถึงปัญหาของการวัดและประเมินผลที่เกิดจากครูผู้สอนไว้หลายประเด็น เช่น ขาดความรู้ และเทคนิควิธีการวัด และประเมินผล ไม่เห็นความสำคัญของการวัดและประเมินผล ไม่วางแผนการวัดและประเมินผลไว้ล่วงหน้า ใช้เครื่องวัดผลไม่ถูกต้องและไม่เหมาะสมกับเด็ก ขาดความรู้การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ ใช้ผลการประเมินไม่คุ้มค่า ไม่เข้าใจการวัดและประเมินผลแนวใหม่ มีภาระงานมาก ขาดจรรยาบรรณนักวัดผล นักเรียนทุกคนวัดผลและประเมินผลด้วยวิธีการเดียวกันหมด ทำให้ไม่เหมาะสมกับนักเรียนทุกคน เป็นต้น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อรุณ โยธสิงห์ (2546) ที่พบว่า ครูในโรงเรียนนำร่องการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการวัดประเมินผลการเรียนรู้อยู่ในระดับปานกลาง ด้านสภาพปัญหาที่เกิดพบว่า ครูใช้หลักการประเมินควบคู่กับการเรียนการสอนน้อยที่สุด และปัญหาที่ประสบมากที่สุด คือ ปัญหาด้านการสร้างเครื่องมือประเมิน และครูขาดความรู้ความเข้าใจในการสร้างเครื่องมือ ครูผู้สอนยังใช้เครื่องมือในการประเมินที่ไม่หลากหลาย อันเกิดจากความไม่มั่นใจในความถูกต้องของเครื่องมือว่าตนเลือกใช้ได้เหมาะสมหรือไม่

จากสภาพปัญหาข้างต้น จึงมีความจำเป็นที่ต้องพัฒนาครูผู้สอนในโรงเรียนให้มีสมรรถนะ (Competency) ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เพราะหากครูมีสมรรถนะดังกล่าวแล้วจะช่วยให้การวัดและประเมินผลในชั้นเรียนมีประสิทธิภาพ ดังที่ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน(2548 : 3) กล่าวไว้ว่าสมรรถนะมีความสำคัญสำหรับบุคคลที่จะต้องมีและจะต้องพัฒนาให้เกิดในตัวบุคคลเพราะ สมรรถนะเป็นคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่เป็นผลงานมาจากความรู้ ทักษะ ความสามารถ และคุณลักษณะอื่นๆ ที่ทำให้บุคคลสามารถสร้างผลงานโดดเด่นกว่าเพื่อนร่วมงานและเชื่อว่าหากบุคลากรมีพฤติกรรมการปฏิบัติงานในแบบที่หน่วยงานบรรลุเป้าประสงค์ตามที่ต้องการได้ สมรรถนะเป็นสิ่งที่สามารถเสริมสร้างขึ้นได้โดยผ่านการฝึกอบรมและพัฒนา การฝึกอบรมและการพัฒนาตามหลักการสมรรถนะ จึงเป็นกระบวนการพัฒนาและฝึกอบรมโดยใช้หลักสูตรฐานสมรรถนะ ที่มุ่งเน้นผลลัพธ์เป็นสำคัญและเป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถให้กับผู้เข้ารับการฝึกอบรม ให้แสดงพฤติกรรมที่สะท้อนให้เห็นถึงความรู้ ทักษะและเจตคติเฉพาะที่จะสามารถปฏิบัติงานหรือกิจกรรมนั้นๆ ให้ประสบผลสำเร็จตามมาตรฐานหรือเกณฑ์การปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สุทัญญา รัศมีธรรมโชติ,2550 : 48) สอดคล้องกับ ไพศาล ไกรสิทธิ์ (2549 : 234) ที่กล่าวว่าการฝึกอบรมมีบทบาทอย่างยิ่ง ในการช่วยเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้านต่างๆ ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน ทั้งด้านความรู้ (Cognitive) ซึ่งบุคคลจะต้องมีความรู้ที่เป็นความคิดรวบยอดอันเป็นพื้นฐานที่ต้องใช้ในการทำงาน จะต้องเข้าใจเหตุและผลที่ใช้ในการทำงานตลอดจนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติงาน การประยุกต์ความรู้ กระบวนการสืบสวนสอบสวนหลักการแก้ปัญหาและการตัดสินใจ ด้านทักษะ (Psychomotor) เป็นทักษะที่สัมพันธ์กับการใช้เครื่องมือหรือการใช้มือทักษะขั้นพื้นฐานประกอบด้วยการเคลื่อนไหวทางกายและการปฏิบัติงาน ทักษะช่วยให้การทำงานง่ายขึ้นเกิดความพยายามอย่างต่อเนื่องเพื่อหาวิธีทำงานที่ดีกว่า อย่างไรก็ตามในการฝึกอบรมบางครั้งจะเน้นการเรียนรู้ด้านทักษะมากกว่าการเรียนรู้ ด้านอื่นๆ ด้วยเหตุผลที่ว่า ทักษะใหม่ๆ ที่จำเป็นต่อการพัฒนานั้น ไม่สามารถที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้โดยระบบการศึกษา ทั้งนี้เพราะความเฉื่อยชาของระบบ หลักสูตรการฝึกอบรมจึงต้องเน้นการสร้างหรือยกระดับทักษะเป็นพิเศษ ส่วนความรู้หรือเจตคติสามารถจะสร้างได้ในระบบโรงเรียนประการหนึ่ง และกระบวนการฝึกอบรมเป็นกระบวนการหนึ่งที่ประกอบไปด้วยวิธีการที่หลากหลายเช่นการบรรยาย การฝึกปฏิบัติจริง การศึกษาจากกรณีตัวอย่าง การศึกษาจากใบความรู้

ใบงาน ฯลฯ ซึ่งจะช่วยให้ครูผู้สอนมีความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในสิ่งที่ฝึกอบรมได้อย่างมีคุณภาพ จากแนวคิดข้างต้นแสดงให้เห็นว่าสามารถพัฒนาสมรรถนะการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนผ่านหลักสูตรฝึกอบรมได้

ต่อกรณีการพัฒนาสมรรถนะการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนผ่านหลักสูตรฝึกอบรมนั้น หากพิจารณาแนวคิดของ NUESCO (1986 : 11-13) เกี่ยวกับหลักสูตรที่เน้นสมรรถนะ (Competency) แล้วพบว่าหลักสูตรดังกล่าวควรมุ่งเน้นส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะของบุคลากรโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ซึ่งเป็นยุทธวิธีหนึ่งในการพัฒนาครูประจำการที่ยั่งยืนเนื่องจากการอบรมครูประจำการ ที่ผ่านมามักใช้วิธีการให้ความรู้กับครู โดยผู้ดำเนินการเป็นตัวแทนจากหน่วยงานภายนอกหรือจากส่วนกลาง เป็นความรับผิดชอบของผู้เชี่ยวชาญที่ต้องวางแผนและดำเนินการด้วยกระบวนการเช่นนี้ พบว่า สิ้นเปลือง และไม่สัมพันธ์กับความต้องการของครู การนำครูออกจากโรงเรียนเป็นเหตุสำคัญที่กระทบการทำงานปกติของครู และครูได้รับประโยชน์จากการอบรมค่อนข้างน้อย สภาพปัญหาความต้องการพัฒนาครูมีมากเกินกว่าการอบรมแบบเดิม จะตอบสนองความต้องการเหล่านั้นได้ จึงทำให้ต้องแสวงหาวิธีใหม่ๆ การจัดการศึกษาสำหรับครูประจำการต้องตอบสนองความต้องการของครูเป็นรายบุคคล รายกลุ่ม หรือทั้งโรงเรียน ควรมีการส่งเสริมการพัฒนาการเรียนการสอนในโรงเรียน คำตอบที่สำคัญประการหนึ่ง คือการอบรมครูประจำการในโรงเรียน เพราะการสอนและการเรียนรู้ เกิดขึ้นในบริบทโรงเรียน มีการอบรมที่สัมพันธ์กับบทบาทในการทำงาน ได้วางแผนดำเนินการและการประเมินผลการเรียนรู้ด้วยตนเอง นอกจากนี้ พลสันท์ โพล์ศรีทอง (2551 : 45) ให้แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาครูประจำการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (The school based in service training program : SBIT) ว่าเป็นรูปแบบการพัฒนาบุคลากรที่สร้างขึ้นสำหรับครู และบุคคลอื่นๆ ของโรงเรียนหรือกลุ่มโรงเรียนที่ได้รับการยอมรับและการดูแลเบื้องต้นจากครู ผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์ วิทยากร หรือบุคคลสำคัญ (Key person) เป็นการออกแบบเพื่อตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น และมุ่งไปที่ปัญหาของโรงเรียน

จากปัญหาและแนวคิดข้างต้น จึงมีความจำเป็นที่ต้องเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของครูประถมศึกษา โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานขึ้น เพื่อให้ครูมีความสามารถในวัดและประเมินผลการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงความต้องการ ความร่วมมือและการมีส่วนร่วมของครูเป็นสำคัญ ซึ่งกระบวนการดังกล่าวผู้วิจัยประยุกต์ใช้รูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะ 3 วิธี ได้แก่ ร่วมวางแผนและพัฒนา ประชุมเชิงปฏิบัติการเสริมสร้างสมรรถนะ และประเมินหลังการเสริมสร้างสมรรถนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสมรรถนะการประเมินผลการเรียนรู้ของครูประถมศึกษาหลังการทดลองใช้หลักสูตรเสริมสร้างสมรรถนะ
2. เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะการประเมินผลการเรียนรู้ของครูประถมศึกษาหลังการทดลองใช้หลักสูตรกับเกณฑ์ ร้อยละ 65

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาในการเสริมสร้างสมรรถนะการประเมินผลการเรียนรู้ครูประถมศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ซึ่งบรรจุไว้ในหลักสูตรเสริมสร้างสมรรถนะการประเมินผลการเรียนรู้ประกอบด้วยเนื้อหาสำคัญ 4 หน่วย ได้แก่ 1) วางรากฐานการประเมินผลการเรียนรู้ 2) มุ่งสู่การสร้างและพัฒนาเครื่องมือประเมิน 3) เพลิดเพลินกับการออกแบบประเมินผล และ 4) ค้นหาข้อมูลเพื่อการนำไปใช้ประโยชน์

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้สอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 จาก 1 โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 โดยพิจารณาจากสถานศึกษาที่มีความต้องการจะพัฒนาตนเอง ยินดีเข้าร่วมโครงการ และให้ความร่วมมือกับผู้วิจัย

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น คือ การใช้หลักสูตรเสริมสร้างสมรรถนะการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับครูประถมศึกษา โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ตัวแปรตาม ได้แก่ สมรรถนะการประเมินผลการเรียนรู้ของครูประถมศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. สมรรถนะการประเมินผลการเรียนรู้ หมายถึง การแสดงถึงความสามารถของครูประถมศึกษาในการบูรณาการความรู้ ทักษะปฏิบัติและคุณลักษณะอื่นๆ เพื่อนำไปใช้ในการดำเนินงานเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนรู้ผู้เรียน ที่สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551

1.1 สมรรถนะด้านความรู้ หมายถึง ความสามารถของครูผู้สอนในการเป็นผู้มีความรู้ความคิดเกี่ยวกับการดำเนินงานวัดและประเมินผลการเรียนรู้ผู้เรียน ได้แก่ การมีโนทัศน์พื้นฐานหรือความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการ แนวคิด ทฤษฎี จุดมุ่งหมาย ประเภทของการประเมิน การออกแบบและเทคนิควิธีการต่างๆ ที่ใช้ในการประเมิน ตลอดจนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อมูลผลการประเมิน และการนำผลการประเมินไปใช้ โดยวัดจากแบบประเมินสมรรถนะด้านความรู้ซึ่งเป็นแบบทดสอบประเภทเลือกตอบแบบถูก-ผิด

1.2 สมรรถนะด้านทักษะ หมายถึง ผลของการประยุกต์ใช้ความรู้ที่ได้รับจากการเสริมสร้างสมรรถนะไปใช้ในการวางแผนการประเมิน การดำเนินการประเมิน และการสรุปผลการประเมินและนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์ ในการจัดการเรียนการสอนและการจัดการศึกษา โดยมีรายละเอียดของการดำเนินงานในแต่ละส่วน คือ 1) ด้านการวางแผนการประเมิน 2) ด้านการดำเนินการประเมิน 3) การวิเคราะห์ข้อมูลและนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์

โดยสมรรถนะด้านทักษะ วัดได้จากการประเมินสมรรถนะด้านทักษะหลังการได้รับการพัฒนาโดยใช้แบบประเมินทักษะ โดยดูจากผลงานในแต่ละหน่วยการเสริมสร้างสมรรถนะและผลการปฏิบัติงานในชั้นเรียน โดยการประเมินของผู้บริหาร เพื่อนครู และประเมินตนเอง

2. การพัฒนาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน หมายถึง กระบวนการจัดกิจกรรมหรือการดำเนินงานพัฒนาหรือเสริมสร้างสมรรถนะความสามารถด้านความรู้ความคิด ทักษะปฏิบัติ และคุณลักษณะด้านการประเมินผลการเรียนรู้ให้แก่ครูผู้สอนในระดับประถมศึกษาในบริบทของโรงเรียน 1 โรงเรียน บนพื้นฐานสภาพความต้องการจำเป็น / สภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยการมีส่วนร่วมในการวางแผนการพัฒนา การกำหนดกิจกรรมการพัฒนาหรือกิจกรรมการเสริมสร้างมาจากโรงเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย โดยมีกระบวนการ 5 ขั้น คือ 1) ขั้นเตรียมการพัฒนา 2)ขั้นการพัฒนา 3) ขั้นตรวจสอบ 4) ขั้นสะท้อนคิด และ 5) ขั้นการปรับปรุง

4. ครูประถมศึกษา หมายถึง ครูที่ปฏิบัติการสอนในระดับประถมศึกษาตอนต้น และตอนปลาย (ป.1-ป.6) ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 ที่เข้ารับการพัฒนาเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะตามหลักสูตรเสริมสร้างสมรรถนะการประเมินผลการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นด้วยความสมัครใจ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากงานวิจัย

ผลจากการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยคาดว่าจะเป็นประโยชน์ดังต่อไปนี้

1. ทำให้ได้กระบวนการพัฒนาหลักสูตรที่มีคุณภาพไว้ใช้พัฒนาบุคลากรในสถานศึกษา ที่จะเสริมสร้างสมรรถนะให้แก่ครูผู้สอนในด้านความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะและสามารถเป็นต้นแบบในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในสถานศึกษา

2. หน่วยงานทางการศึกษาระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษาและหรือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาครูผู้สอนในด้านการวัดประเมินผลการเรียนรู้

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยในการพัฒนาเสริมสร้างสมรรถนะการประเมินผลการเรียนรู้ของครูประถมศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ดำเนินการเป็น 5 ขั้น ได้แก่ 1) ขั้นเตรียมการพัฒนา 2) ขั้นพัฒนา 3) ขั้นการตรวจสอบ 4) ขั้นการสะท้อนคิด และ 5) ขั้นการปรับปรุง ซึ่งขั้นที่ 3 - 5 นั้นจะเป็นขั้นที่ผสมผสานอยู่ในทุกขั้นของการพัฒนา โดยมีรายละเอียด ของการดำเนินการวิจัยในแต่ละขั้น ดังนี้

ขั้นเตรียมการพัฒนา เป็นการเตรียมการก่อนการพัฒนาเสริมสร้างสมรรถนะด้วยการที่สถานศึกษาที่มีความต้องการพัฒนา จัดประชุมครูในสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย เพื่อร่วมการวางแผนในการจัดกิจกรรมพัฒนา ด้วยการตรวจสอบประเมินสมรรถนะด้านการวัดประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพที่เป็นอยู่โดยใช้แบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นมาตรประมาณค่า 5 ระดับ ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยผู้เชี่ยวชาญเพื่อศึกษาถึงสมรรถนะของครูที่เป็นอยู่ใน 3 ด้าน คือสมรรถนะด้านความรู้ สมรรถนะด้านทักษะ และสมรรถนะด้านคุณลักษณะ และสภาพที่ต้องการในการพัฒนาต่อจากนั้นซึ่งจากผลการศึกษาสมรรถนะที่เป็นอยู่ของครูระดับประถมศึกษาที่เป็นฐานในการพัฒนาพบว่า สมรรถนะด้านความรู้ และสมรรถนะด้านทักษะ มีระดับสมรรถนะอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับสมรรถนะด้านคุณลักษณะอยู่ในระดับดีถึงดีมาก ดังนั้นสถานศึกษาจึงประชุมตกลงที่จะพัฒนาสมรรถนะด้านความรู้ และสมรรถนะด้านทักษะในการประเมินผลการเรียนรู้ จึงนำข้อมูลที่เป็นปัญหามากที่สุดมาออกแบบสร้างหลักสูตรเสริมสร้างสมรรถนะการประเมินผลการเรียนรู้เพื่อใช้ในการพัฒนาเสริมสร้างสมรรถนะ โดยการมีส่วนร่วมของผู้บริหาร ตนะครู และผู้วิจัย ในการจัดทำหลักสูตรร่วมกันและหลักสูตรที่สร้างขึ้น ประกอบด้วย โครงสร้างของเนื้อหา 4 หน่วย ได้แก่ หน่วยที่ 1 ชื่อหน่วย "วางรากฐานการประเมินผลการเรียนรู้" หน่วยที่ 2 ชื่อหน่วย "มุ่งสู่การสร้างเครื่องมือการประเมิน หน่วยที่ 3 ชื่อหน่วย "เพลิดเพลินกับการออกแบบประเมินผล" หน่วยที่ 4 ชื่อหน่วย "ค้นหาข้อมูลเพื่อการนำผลการประเมินไปใช้" และผู้วิจัยเป็นผู้ประสานในการนำหลักสูตรเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรและประเมินความเหมาะสมโดยใช้แบบประเมินที่มีลักษณะเป็นมาตรประมาณค่า 5 ระดับ พบว่า หลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ต่อจากนั้นโรงเรียนได้จัดทำโครงการ "อบรมเชิงปฏิบัติการการพัฒนาเสริมสร้างสมรรถนะการประเมินผลการเรียนรู้" โดยมีผู้ให้การพัฒนาและผู้เข้ารับการพัฒนาร่วมวางแผนการจัดกิจกรรมพัฒนา ซึ่งประกอบด้วยผู้บริหาร ผู้เข้ารับการพัฒนา และผู้ให้การพัฒนาทำข้อตกลงร่วมกันในการจัดกิจกรรม

ขั้นการพัฒนา เป็นขั้นที่โรงเรียนดำเนินกิจกรรมโครงการ "อบรมเชิงปฏิบัติการการพัฒนาเสริมสร้างสมรรถนะการประเมินผลการเรียนรู้" โดยใช้หลักสูตรที่ร่วมกันพัฒนาขึ้นเป็นเครื่องมือในการฝึกอบรมพัฒนา เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการประเมินผลการเรียนรู้ให้แก่ครูที่สมัครใจเข้าร่วมพัฒนา จำนวน 22 คน โดยผู้ให้การพัฒนาเป็นครูแกนนำ ด้านการประเมินผลของโรงเรียน จำนวน 2 คน และวิทยากร จากสำนักทดสอบทางการศึกษา จำนวน 1 คน และจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จำนวน 1 คน ซึ่งในขั้นการพัฒนานี้แบ่งออกเป็น 4 ระยะ คือ

ระยะที่ 1 เป็นการฝึกอบรมในหน่วยที่ 1 "วางรากฐานการประเมินผลการเรียนรู้" ซึ่งจัดกิจกรรมให้องค์ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการประเมิน ทฤษฎีที่เกี่ยวของกับการประเมิน ประโยชน์ ความสำคัญ ของการประเมินผลการเรียนรู้ เทคนิคการประเมินผลการเรียนรู้ ลักษณะเครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน ด้วยกิจกรรมการเสริมสร้างสมรรถนะด้วยการบรรยาย การทำกิจกรรมกลุ่มย่อย กิจกรรมกลุ่มใหญ่ และฝึกปฏิบัติตามใบงาน และต่อด้วยหน่วยที่ 2 "มุ่งสู่การสร้างเครื่องมือการประเมิน" เป็นการเสริมสร้างสมรรถนะการประเมินด้วยการฝึกปฏิบัติการสร้างเครื่องมือประเมิน การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในบริบทของโรงเรียน โดยวิทยากรผู้ให้การพัฒนาจากสำนักทดสอบทางการศึกษา และจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งในระยะนี้ จะมีกิจกรรมที่เป็นขั้นการตรวจสอบ และขั้นการสะท้อนคิดของผู้เข้ารับการพัฒนา ได้แก่ การนำเสนอผลการปฏิบัติกิจกรรมตามใบงานของผู้เข้ารับการพัฒนา และการการตรวจสอบผลการปฏิบัติกิจกรรมตามใบงานของผู้เข้ารับการพัฒนาโดยวิทยากรผู้ให้การพัฒนาจะสะท้อนผลกลับเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงงานของผู้รับการพัฒนา และเสร็จสิ้นในแต่ละหน่วยจะมีกิจกรรมสะท้อนคิดจากผู้ได้รับการพัฒนาถึงสิ่งที่เรียนรู้ ซึ่งใช้เวลาจำนวน 3 วัน

ระยะที่ 2 กิจกรรมพบกลุ่มย่อยในสถานศึกษา ซึ่งใช้การ Coaching 3 ครั้ง ใช้ช่วงเวลาพักกลางวัน และหลังเลิกเรียน วันละ 1 ชั่วโมง โดยผู้วิจัยและวิทยากรผู้ให้การพัฒนาที่เป็นแกนนำในโรงเรียน ด้วยการรับฟังการสะท้อนคิด (ขั้นที่ 3ในกระบวนการพัฒนา) ของผู้รับการพัฒนาถึงสิ่งที่นำไปใช้ในห้องเรียน แล้วเกิดปัญหา อุปสรรค และ ให้การชี้แนะ สอนแนะ ให้คำปรึกษา แนะนำ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนรู้ หลังจากได้รับคำชี้แนะผู้รับการพัฒนาจะปรับปรุงงานของตนเองจนเหมาะสมกับการประเมิน

ระยะที่ 3 จัดกิจกรรมอบรมเชิงปฏิบัติการ ในหน่วยที่ 3 เพลิดเพลินกับการออกแบบประเมินผล และหน่วยที่ 4 ค้นหาข้อมูลการประเมินเพื่อนำไปใช้ จำนวน 3 วัน โดยทำกิจกรรมตั้งแต่การฝึกการออกแบบการประเมิน ด้วยการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มสาระที่รับผิดชอบ กำหนดสิ่งที่ผู้เรียนจะต้องรู้อะไร ทำอะไรได้ และจะวัดด้วยวิธีใด ใช้เครื่องมืออะไร และซึ่งผู้ให้การพัฒนาจะคอยช่วยเหลือ ตรวจสอบการออกแบบ ชี้แนะ ถึงความเหมาะสม ผู้รับการพัฒนาจะปรับปรุงงานของตนจนสมบูรณ์ แล้วนำเสนอต่อกลุ่มใหญ่ หลังเสร็จสิ้นการพัฒนาในแต่ละวันผู้เข้ารับการพัฒนาจะเขียนข้อสะท้อนคิดถึงข้อเรียนรู้ที่ได้ในแต่ละกิจกรรม เพื่อเป็นข้อมูลในการจัดกิจกรรมในคราวต่อไปหลังจากเสร็จสิ้นการพัฒนาครบ 4 หน่วย ผู้วิจัยให้ผู้รับการพัฒนาทำแบบทดสอบเพื่อประเมินสมรรถนะด้านความรู้ที่มีลักษณะเป็นแบบชิดเลือกตอบ 2 ตัวเลือก ตอบถูกได้ 1 ผิดได้ 0 จำนวน 25 ข้อ โดยมีโครงสร้างของข้อสอบที่ถามเกี่ยวกับ หลักการแนวคิดของการประเมินผลการเรียนรู้ 8 ข้อ การสร้างและพัฒนาเครื่องมือการประเมินผลการเรียนรู้ 7 ข้อ การออกแบบการประเมินผลการเรียนรู้ 5 ข้อ การสรุปผลและการนำผลการประเมินไปใช้ 5 ข้อ ซึ่งผ่านการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือด้วยการหาค่าความตรง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.60-1.00 ค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.63-0.90 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.41-0.95 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.94 โดยผลการประเมินหลังจากการได้รับการพัฒนาเสริมสร้างสมรรถนะของครูผู้เข้ารับการพัฒนานำไปเทียบกับเกณฑ์ ร้อยละ 65

ระยะที่ 4 กิจกรรมพบกลุ่มย่อยในสถานศึกษา หลังจากเสร็จสิ้นกิจกรรมอบรมเชิงปฏิบัติการ 2 สัปดาห์ ผู้ให้การพัฒนาติดตามการนำผลการอบรมไปใช้ในห้องเรียน ด้วยการ Coaching ซึ่งเป็นขั้นการตรวจสอบ การสะท้อนคิด และการปรับปรุงผลงาน โดยผู้ให้การพัฒนาจะใช้คำถามในการกระตุ้นให้ผู้รับการพัฒนาสะท้อนความคิดของตน ซึ่งเป็นการตรวจสอบไปด้วยว่าผู้รับการพัฒนาเกิดทักษะมากน้อยเพียงใดในเรื่องของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ต่อจากนั้นจะให้การชี้แนะ สอนแนะ แก่ครูผู้รับการพัฒนา เพื่อปรับปรุงงาน จำนวน 3 ครั้งๆละ 1 ชั่วโมง โดยใช้เวลานอกเวลาทำการ (หลังพักกลางวัน และหลังเลิกงาน)

ภายหลังจากเสร็จสิ้นกิจกรรมพบกลุ่มย่อยในระยะที่ 4 สองวัน ผู้วิจัยลงพื้นที่เพื่อประสานการประเมินสมรรถนะด้านทักษะด้วยการประเมินจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง 3 ส่วน ได้แก่ ครูประเมินตนเอง ผู้บริหารประเมินครูผู้เข้ารับการพัฒนา และผู้วิจัยประเมินครูผู้รับการพัฒนา ด้วยแบบประเมินทักษะด้านประเมินผลการเรียนรู้ ที่มีลักษณะเป็นมาตรประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งผ่านการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือโดยการหาค่า IOC จากผู้เชี่ยวชาญ 5 คน ได้ค่า ตั้งแต่ IOC 0.80-1.00 และค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.943

ขั้นการตรวจสอบ เป็นการสังเกตการณ์ในการปฏิบัติงานของครูผู้เข้ารับการพัฒนา ซึ่งผู้เข้ารับการพัฒนาจะได้รับมอบหมายให้ทำงานระหว่างการจัดกิจกรรมพัฒนาและหลังจากผู้พัฒนาชี้แนะการทำงานแล้ว ให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เข้ารับการพัฒนา ผู้พัฒนาจะทำหน้าที่ตรวจสอบความถูกต้องในการทำงานของผู้เข้ารับการพัฒนา ผู้เข้ารับการพัฒนาจะต้องทำงานตามขั้นตอนการปฏิบัติงานผู้พัฒนาจะไม่ให้ข้อมูลป้อนกลับใดๆ จนกว่าการทำงานนั้นจะสิ้นสุดลง โดยการบันทึกข้อสังเกตการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและปัญหาอุปสรรค การสังเกตและบันทึกการจัดกิจกรรมการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน จากการออกแบบการประเมิน หรือการจัดกิจกรรมประเมินในห้องเรียนอย่างใดอย่างหนึ่งหรือ ทั้งสองประเด็น การพบกลุ่มเพื่อร่วมวิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ และร่วมเสนอแนะกิจกรรมการพัฒนาตามกระบวนการของหลักสูตร การให้คำปรึกษาหารือเพื่อปรับปรุงการจัดกิจกรรมการประเมิน รายงานผลความก้าวหน้าของการพัฒนาและการประเมินการจัดกิจกรรมพัฒนาเป็นระยะๆ จากการทำกิจกรรมระหว่างการอบรมปฏิบัติการ และการพบกลุ่มย่อย เพื่อการปรับปรุง

ขั้นสะท้อนคิด เป็นการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการสะท้อนผลการปฏิบัติงานตามที่ได้รับการพัฒนา ได้แก่ การนำเสนอผลงานของผู้เข้ารับการพัฒนาเพื่อรับฟังข้อการสะท้อนคิด การสรุปผลการพัฒนาในรูปแบบของการสะท้อนความคิด ผู้บริหาร ผู้ให้การพัฒนา และผู้รับการพัฒนาร่วมสรุปผลการประเมิน

ขั้นการปรับปรุง เป็นขั้นตอนที่ดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ผลการประเมิน การตรวจสอบ เพื่อปรับปรุงการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องในการวิเคราะห์และสรุปข้อบกพร่องของแต่ละครั้งในการจัดกิจกรรม ซึ่งขั้นตอนนี้อาจจะกระทำควบคู่ไปกับทุกขั้นตอนของกิจกรรมพัฒนา

ซึ่งขั้นการตรวจสอบ การสะท้อนคิด และขั้นการปรับปรุงนั้น จะกระทำสอดแทรกอยู่ในขั้นเตรียมการพัฒนา และขั้นการจัดกิจกรรมพัฒนา โดยเฉพาะในกิจกรรมพบกลุ่มย่อย ขั้นสะท้อนคิดจะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงทั้งการจัดกิจกรรมพัฒนา และปรับปรุงการปฏิบัติงานของครูผู้รับการพัฒนาได้อย่างดียิ่ง

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาสมรรถนะการประเมินผลการเรียนรู้ พบว่า สมรรถนะด้านความรู้การประเมินผลการเรียนรู้ มีผลโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 19.09 คิดเป็น ร้อยละ 76.36 คะแนนเฉลี่ยสมรรถนะด้านทักษะการประเมินผลการเรียนรู้ของเท่ากับ 12.75 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 84.98

1.1 ผลการประเมินสมรรถนะด้านความรู้จากแบบทดสอบ พบว่าผู้เข้ารับการพัฒนาส่วนใหญ่มีคะแนนสมรรถนะด้านความรู้ เกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนรู้อยู่ในระดับดีมากโดยมีคะแนนสูงสุด เท่ากับ 23 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 92.00 และมีคะแนนต่ำสุด เท่ากับ 17 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 68.00

1.2 ผลการประเมินสมรรถนะด้านทักษะ โดยรวบรวมจากข้อมูล 3 แหล่ง ได้แก่ ผู้บริหาร ครูผู้เข้ารับการพัฒนา และผู้ให้การพัฒนา (วิทยากร) พบว่า สมรรถนะด้านทักษะการประเมินผลการเรียนรู้ของครูผู้เข้ารับการพัฒนาตามหลักสูตรเสริมสร้างสมรรถนะการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับครูประถมศึกษา

โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานหลังการทดลองใช้หลักสูตรโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ด้านการวางแผนการประเมิน ($\bar{X}$ = 4.29) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการสรุปและการนำผลการประเมินไปใช้ ($\bar{X}$ = 4.17)

เมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละทักษะ พบว่า

ทักษะการวางแผนการประเมินผลการเรียนรู้ พบว่าครูผู้เข้ารับการพัฒนามีทักษะในการวางแผนการประเมินผลการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.29) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือข้อที่ 3 การกำหนดวิธีการประเมินเหมาะสมกับสิ่งที่ต้องการประเมิน ($\bar{X}$ = 4.30) รองลงมาคือข้อที่ 1 การวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อนำไปสู่การกำหนดจุดประสงค์และขอบข่ายของการประเมิน ($\bar{X}$ = 4.30) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือข้อที่ 5 กำหนดเกณฑ์การประเมินเหมาะสมและครอบคลุมขอบข่ายการประเมิน ($\bar{X}$ = 4.30)

ทักษะการดำเนินการประเมิน พบว่า ครูผู้เข้ารับการพัฒนามีทักษะในการวางแผนการประเมินผลการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.25) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อที่ 8 เก็บข้อมูลได้ตรงตามเป้าหมายของการประเมิน และข้อที่ 10 ใช้คำถามที่เหมาะสมและกระตุ้นความคิดของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{X}$ = 4.30) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือข้อที่ 9 เทคนิควิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ถูกต้องเหมาะสมและตรงตามข้อมูลที่จะเก็บ ($\bar{X}$ = 4.17)

ทักษะการสรุปผลและการนำผลการประเมินไปใช้ พบว่าครูผู้เข้ารับการพัฒนามีทักษะในการวางแผนการประเมินผลการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.19) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือข้อที่ 15 สามารถนำการประเมินไปปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ครอบคลุมสภาพปัญหา ($\bar{X}$ = 4.30) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือข้อที่ 12 การสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้อย่างถูกต้อง ($\bar{X}$ = 4.11)

2. ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับครูประถมศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน พบดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะด้านความรู้

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	เกณฑ์	S.D	%	t	Sig(1-tailed)
หลังพัฒนา	22	25	65%	19.09	1.90	76.36	7.01*	.0000

จากตาราง 1 พบว่า สมรรถนะด้านความรู้ของครูผู้เข้ารับการพัฒนามีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 19.09 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 76.36 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างเกณฑ์กับคะแนนสอบหลังการพัฒนาของครู พบว่า หลังการทดลองใช้หลักสูตรเสริมสร้างสมรรถนะการประเมินผล การเรียนรู้สำหรับครูประถมศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะด้านทักษะ

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	เกณฑ์	S.D	%	t	Sig(1-tailed)
หลังพัฒนา	22	15	65%	12.75	0.88	84.98	60.45*	0.0000

จากตาราง 2 พบว่า หลังการได้รับการพัฒนาเสริมสร้างสมรรถนะ ครูผู้เข้ารับการพัฒนามีคะแนนสมรรถนะด้านทักษะ เท่ากับ 12.75 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 84.98 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างเกณฑ์กับคะแนนประเมินหลังการพัฒนาของครู พบว่า คะแนนประเมินหลังการทดลองใช้หลักสูตรเสริมสร้างสมรรถนะการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับครูประถมศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะด้านการประเมินผลการเรียนรู้

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	เกณฑ์	S.D	%	t	Sig(1-tailed)
หลังพัฒนา	22	40	65%	31.92	1.86	79.79	14.94*	0.0000

*p < .05

จากตาราง 3 พบว่า การทดลองหลังใช้หลักสูตรของครูผู้เข้ารับการพัฒนามีคะแนนสมรรถนะการประเมินผลการเรียนรู้ เท่ากับ 31.92 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 79.79 และ เมื่อเปรียบเทียบระหว่างเกณฑ์กับคะแนนประเมินหลังการพัฒนาของครู พบว่า คะแนนประเมินหลังการทดลองใช้หลักสูตรเสริมสร้างสมรรถนะการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับครูประถมศึกษา โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปและอภิปรายผล

การทดลองหลังการเสริมสร้างสมรรถนะการประเมินผลการเรียนรู้ของครูประถมศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ครูผู้เข้ารับการพัฒนามีคะแนนสมรรถนะการประเมินผลการเรียนรู้ เท่ากับ 31.92 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 79.79 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างเกณฑ์กับคะแนนประเมินหลังการพัฒนาของครู พบว่า คะแนนประเมินหลังการทดลองใช้หลักสูตรเสริมสร้างสมรรถนะการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับครูประถมศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้เป็นเพราะว่า เนื้อหาสาระของหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมกับผู้เข้ารับการพัฒนา เพราะเป็นเนื้อหาสาระที่เกิดจากความต้องการของผู้เข้ารับการพัฒนา กระบวนการพัฒนาสมรรถนะของหลักสูตรสามารถช่วยให้เกิดการพัฒนาสมรรถนะของผู้เข้ารับการพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ก็เนื่องจากว่ากระบวนการพัฒนานั้นเกิดจากการร่วมคิด ร่วมวางแผน ในการจัดกิจกรรมพัฒนา ซึ่งเป็นกระบวนการหรือกิจกรรมที่ยึดตามหลักคิดของ School-Besed Training และเป็นการพัฒนาที่เกิดจากความสมัครใจของผู้เข้ารับการพัฒนา และสถานศึกษา ที่มิได้ถูกบังคับจึงทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีกว่าการถูกบังคับเนื่องจาก มีแรงจูง ใจ แรงขับจากภายในว่าเป็นผลงานที่มีส่วนร่วมจึงมีเจตคติที่ดีซึ่งจะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิดการพัฒนาสมรรถนะของ David C.McClelland (1973 : 127) ที่ว่าแรงจูงใจ / เจตคติ (Motive / Attitude) เป็นแรงจูงใจ หรือแรงขับภายใน ซึ่งทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมที่มุ่งไปสู่เป้าหมาย หรือความสำเร็จ และยังสอดคล้องกับผลการทดลองใช้หลักสูตรของ วารีรัตน์ แก้วอุไร และเกียงจันทร์ พานิชย์ผลินไชย (2552) ที่พบว่าหลังจากพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมที่ได้มาจากสภาพความต้องการจำเป็นของคนในชุมชน เมื่อทำการทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรม พบว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่ความรู้ ความคิด ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาและทักษะปฏิบัติ สูงขึ้นกว่าก่อนเข้ารับการอบรม และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมใจ กงเดิม (2553) ที่ฝึกอบรมครูโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ทำให้ประสบผลสำเร็จครูมีความสามารถตามวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรมสูงขึ้น

อีกทั้งแผนการจัดกิจกรรมพัฒนา ประกอบไปด้วยขั้นตอนการพัฒนา และสื่อที่มีความเหมาะสม กิจกรมที่จัด มีความหลากหลายทั้งภาคความรู้ ภาคปฏิบัติ การอภิปราย การทำงานกลุ่ม การสะท้อนคิดแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทำให้เกิดแนวทางใหม่ๆ ในการพัฒนาความรู้ ความคิด และทักษะผู้ให้การพัฒนา หรือวิทยากรสามารถถ่ายทอด ให้คำชี้แนะ ชี้แจง เป็นที่ปรึกษา ได้เป็นอย่างดี ตลอดทั้งมีครูหัวหน้าสาย ชั้นครูวิชาการเป็นพี่เลี้ยงขณะฝึกปฏิบัติ ดังนั้นจึงทำให้ผลการทดลองใช้หลักสูตรเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งสอดคล้องกับยุทธวิธีการพัฒนาครูโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ได้แก่ การอภิปราย ประกอบด้วย การบรรยาย และการสนทนาโต้ตอบ การฝึกปฏิบัติ ประกอบด้วย การสังเกต การสาธิต ภาคสนาม วิธีการกลุ่ม ประกอบด้วย การประชุมเชิงปฏิบัติการ การสัมมนา การประชุมกลุ่มย่อย วิธีสร้างสรรค์ความคิด ประกอบด้วย สถานการณ์จำลอง การระดมสมอง (Unesco, 1986 : 9) และสอดคล้องกับลักษณะสำคัญของการพัฒนาครูโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (Unesco, 1986 : 13) เป็นการฝึกอบรมที่เริ่มโดย

โรงเรียน หรือถ้าเป็นการเริ่มจากภายนอก ก็จะต้องเกิดจากการทำงานร่วมกันกับทางโรงเรียน บนพื้นฐานความต้องการของครูและโรงเรียนนั้นๆ เป็นการฝึกอบรมที่เกิดขึ้นภายใต้การนำของครูแกนนำในโรงเรียน หรือโดยส่วนกลางระดับประเทศ ระดับจังหวัด หรือ บุคคลภายนอก มีส่วนเกี่ยวข้องกับการวางแผน การนำไปใช้และการประเมิน เป็นการพัฒนาที่เกิดจากข้อเสนอของทุกคนและเป็นกิจกรรมที่เกิดจากการทำงานร่วมกันตามความต้องการของโรงเรียน เป็นการทำงานตามบทบาทหน้าที่หรือกระบวนการจัดการ ที่ได้รับความเห็นชอบจากทุกคนที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาครู และดำเนินการพัฒนาเป็นเฉพาะโรงเรียน ซึ่งผลวิจัยที่ค้นพบในครั้งนี้ยังสอดคล้องกับผลการทดลองใช้หลักสูตรเสริมสร้างสมรรถนะการประเมินหลักสูตรสถานศึกษาสำหรับบุคลากรการศึกษาขั้นพื้นฐานของ ศุภลรัตน์ มิ่งสมร (2554) ที่พัฒนาหลักสูตรบนฐานคิดของการเสริมสร้างสมรรถนะหลังการพัฒนาผู้เข้ารับการพัฒนามีสมรรถนะการประเมินสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ อมรา เพียวรักษา (2548) ที่พัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมเรื่องการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน สำหรับครูวิทยาศาสตร์ประถมศึกษาที่ฝึกอบรมโดยเน้นการลงมือปฏิบัติจริง ทำให้เกิดความสามารถที่ยั่งยืน

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่กรุณาให้ความเมตตาในการให้คำปรึกษา แนะนำ สั่งสอน และชี้แนะ ตลอดจนให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบเครื่องมือ และหลักสูตร จนทำให้งานวิจัยฉบับนี้เสร็จสิ้นโดยสมบูรณ์ รวมทั้งขอขอบพระคุณคณะผู้บริหาร คณะครู และบุคลากรโรงเรียน ที่เป็นฐานในการวิจัยที่ให้ความอนุเคราะห์ในการวิจัยด้วยสมัครใจ และความเต็มใจ จนทำให้งานวิจัยเสร็จสมบูรณ์ และได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในอนาคตต่อไป

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2555). การวัดผลประเมินผลคณิตศาสตร์. กรุงเทพฯ: วีพริ้นท์ จำกัด

กัญญารัตน์ ผึ้งบรรหาญ.(2553). การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการประเมินสำหรับบุคลากรสุขภาพ.วิทยานิพนธ์ กศ.ด. มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก

บุญส่ง ไหญ่โต. (2552). "ใครทำให้เกิดปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียนรู้" สืบค้นเมื่อ 15 มกราคม 2557 , จาก http://play.kapook.com/http://tbn3.google.com/

พลสันต์ ไพธิ์ศรีทอง. (2551). การพัฒนาครูประจำการที่ใช้โรงเรียนเป็นฐานและมุ่งผลให้เกิดการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยตรง. วารสารราชภัฏกรุงเก่า. 4(8): 72-74

ไพศาล ไกรสิทธิ์.(2549). การศึกษาเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์.ราชบุรี คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงนครสวรรค์ การสอน. 4(10), 13-14

วารีรัตน์ แก้วอุไร และเทียมจันทร์ พานิชย์. (2552).การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เรื่องการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษา. วารสารวิชาการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ การสอน, 4(10), 13-14.

ศุภลรัตน์ มิ่งสมร.(2554). การพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างสมรรถนะการประเมินหลักสูตรสถานศึกษา สำหรับบุคลากรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. มหาวิทยาลัยนเรศวร. พิษณุโลก

ส.วาสนาประวาลพฤกษ์. (2548). การประยุกต์ใช้การวัดและประเมินความสามารถจริงในสภาพการเรียนการสอน. วาสารแนะแนว. ปีที่ 31 ฉบับที่ 165

สภาการศึกษา. (2552). สภาพปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : วี.ที.ซี. คอมมิวนิเคชั่น

สมใจ กงเดิม. (2553). การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสอนคิดวิเคราะห์ สำหรับครูผู้สอน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ กศ.ด, มหาวิทยาลัยนเรศวร. พิษณุโลก

สำนักทดสอบทางการศึกษา. (2555). การพัฒนาศักยภาพครูและศึกษานิเทศก์ทางการวัดและประเมินผล. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา

อมรา เพียวรักษา. (2548). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เรื่องการวัดประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน สำหรับครูวิทยาศาสตร์ประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ กศ.ด., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

อรุณ โยธสิงห์. (2546). ความเข้าใจ สภาพปฏิบัติและปัญหาในการวัดประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงของครูผู้สอนในโรงเรียนนำร่องการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน, วิทยานิพนธ์ กศ.ม., ราชภัฏมหาสารคาม, มหาสารคาม

McClelland, David.C. (1973).Test for competency,rather than intelligence. American Psychologists,17(7),57-83

UNESCO. (1986). School based in service training : A hand book. Regional office for education in Asia and Pacific.

การพัฒนารูปแบบยกระดับผลสัมฤทธิ์การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน กลุ่มโรงเรียนร่มเกล้านวมินทร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42

The Development The Raise Achievement Ordinary National Educational Test Model of Romkrownawamin School Group In The Secondary Education Service Area Office 42

วันชัย แย้มจันทร์ฉาย*, มังกร ทองสุขดี**, รวงทอง ถาพันธ์***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อพัฒนารูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน กลุ่มโรงเรียนร่มเกล้านวมินทร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 การดำเนินการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวนทั้งสิ้น 286 คน ประกอบด้วยนักเรียน ครูผู้สอน และผู้บริหาร ขั้นตอนที่ 2 สร้างและประเมินความเหมาะสมของรูปแบบยกระดับผลสัมฤทธิ์การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบสอบถามความคิดเห็น และแบบประเมินความเหมาะสม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน กลุ่มโรงเรียนร่มเกล้านวมินทร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 มี 5 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านตัวผู้เรียน ด้านครอบครัว ด้านครูผู้สอน ด้านข้อทดสอบ และด้านสถานศึกษาโดยภาพรวม มีผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 3.38) 2) ผลการสร้างและประเมินความเหมาะสมของรูปแบบยกระดับผลสัมฤทธิ์การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน กลุ่มโรงเรียนร่มเกล้านวมินทร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 ประกอบไปด้วย 4 องค์ประกอบ คือ 1) มาตรการการยกระดับ 2) แนวทางการยกระดับ 3) แผนจัดกิจกรรมการยกระดับ และ 4) ตัวชี้วัดความสำเร็จและรูปแบบ มีผลการประเมินความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.55, S.D.= 0.33)

คำสำคัญ: รูปแบบยกระดับผลสัมฤทธิ์, ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน

ABSTRACT

The objective of this research was to development the raise achievement Ordinary National Educational Test Model of Romkrownawamin School Group in The Secondary Education Service Area Office 42. The research conducted in two phases: phases 1 to study the factors affecting to Ordinary National Educational Test with the sampling group of 286 persons consisted of students teachers and administrators, phases 2 to development and evaluation of the raise achievement Ordinary National Educational Test Model by 5 expert persons. The instrument of research consisted questionnaires and proper assessment. Statistics used for data analysis was means and standard deviation.

The results of research found that ; (1) Results of the study the factors affecting to Ordinary National Educational Test Model of Romkrownawamin School Group in The Secondary Education Service Area Office 42 was 5 factors including students, familys, teachers, tests and academys the overall effect was at a moderate level ($\bar{X}$ = 3.38) 2) Results of the development and evaluate of the raise achievement Ordinary National Educational Test Model of Romkrownawamin School Group in The Secondary Education Service Area Office 42 consisted 4 factors 1) Measures to raise 2) The elevation 3) Plan activities to raise and 4) Indicators of success and Model was at a highest level ($\bar{X}$ = 4.55, S.D.= 0.33)

Keywords: The Raise Achievement Ordinary, The factors affecting to Ordinary National Educational Test.

* นักศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จังหวัดจันทบุรี
** ดร. ประจำภาควิชาวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
*** รศ. ดร. ประจำภาควิชาวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี